

Τῆς Ἡ' τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου

ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

* * * * *

ΤΥΠΙΚΟΝ

Ἐὰν ἡ παροῦσα Ἑορτὴ τῆς Θεοτόκου τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Μακάριος ἀνήρ, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Θεοτόκου ς'. Δόξα. Καὶ νῦν. Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις. Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα. Καὶ νῦν. Δεῦτε ἅπαντες πιστοί. Ἀπολυτικίον τὸ Ἀναστάσιμον ἅπαξ καὶ τῆς Ἑορτῆς δῖς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς. Εἶτα τό, Ἄξιόν ἐστι, κ.λπ. Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εὐλογητάρια οὐ λέγονται. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου. Προκειμένον, Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Τό, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν' Ψαλμός, χῦμα. Δόξα. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα τὸ Στιχηρὸν ἰδιόμελον. Ἦχος δ'. Ἡ παγκόσμιος χαρὰ, κ.λπ. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπὸ γ' Ὀιδῆς, Κάθισμα, Ἡ Παρθένος Μαριάμ. Ἀφ' ἑκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος Ἀναστάσιμα. Καταβασίαι, Σταυρὸν χαράξας. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἢ θ' ᾠδῇ. Ἅγιος Κύριος. Ἐξαποστειλᾶριον Ἀναστάσιμον, καὶ τὰ δύο τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ', καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου. Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλῃ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ Μακαρισμοὶ Ἀναστάσιμοι καὶ τῆς Ἑορτῆς. Απόστολος, τῆς Ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον, Κυριακῇ πρὸ τῆς Ὑψώσεως. Κοινωνικόν, Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, κ.λπ.

Ἐὰν δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχη, ψάλλεται ἀπαράλλάκτως, καθὼς ἐστὶν ἐφεξῆς τετυπωμένη.

* * * * *

Εἰς τὸν μικρὸν ἐσπερινόν

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ', δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἰωακεῖμ καὶ ἡ Ἄννα πανηγυρίζουσι, τὴν ἀπαρχὴν τεκόντες, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὴν μόνην Θεοτόκον· οἷς καὶ ἡμεῖς συνεορτάζομεν σήμερον, τὴν ἐκ τῆς ῥίζης ἐκείνης τοῦ Ἰεσσαί, μακαρίζοντες Παρθένον ἀγνήν.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἐξ Ἄννης σήμερον ῥάβδος, φυτὸν θεόσδοτον ἢ Θεοτόκος ἔφυ, σωτηρία ἀνθρώπων· ἐξ ἧς ὁ τῶν ἀπάντων Δημιουργός, γεννηθεὶς ὑπὲρ ἔννοιαν, τὴν τοῦ Ἀδάμ ἐκκαθαίρει ὡς ἀγαθός, πᾶσαν λύμην ἀγαθότητι.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἡ θεοχώρητος Κόρη, καὶ Θεοτόκος ἀγνή, τῶν Προφητῶν τὸ κλέος, τοῦ Δαυῖδ ἡ θυγάτηρ, σήμερον γεννᾶται ἐξ Ἰωακείμ, καὶ τῆς Ἄννης τῆς σώφρονος, καὶ τοῦ Ἀδάμ τὴν κατάραν τὴν εἰς ἡμᾶς, ἀνατρέπει ἐν τῷ τόκῳ αὐτῆς.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἡ πρόην ἄγονος χώρα, γῆν καρποφόρον γεννᾶ· καὶ ἐξ ἀκάρπου μήτρας, καρπὸν ἅγιον δοῦσα, γάλακτι ἐκτρέφει· θαῦμα φρικτόν! ἢ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἢ τὸν οὐράνιον ἄρτον ἐν τῇ γαστρὶ, δεξαμένη γαλουχεῖται μαζῶ.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Δεῦτε φιλοπάρθενοι πάντες, καὶ τῆς ἀγνεΐας ἐρασταί· δεῦτε ὑποδέξασθε πόθῳ, τῆς παρθενίας τὸ καύχημα, ἐκ πέτρας βλυστάνουσαν στερεᾶς, τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, καὶ ἐκ τῆς ἀτεκνούσης, τὴν βάτον τοῦ αἴλου πυρός, καὶ καθαίροντος, καὶ φωτίζοντος τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Τό· Φῶς ἰλαρόν, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας
Καταξίωσον Κύριε... καὶ τὰ πληρωτικά.**

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Γόνος Ἰωακείμ, καὶ Ἄννης ἢ Παρθένος, ἐφάνη τοῖς ἀνθρώποις, τῶν δεσμῶν ἀφιεῖσα, τῆς ἁμαρτίας ἅπαντας.

Στίχ. Ἄκουσον, θυγάτερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου· καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου. (μδ΄ 11-12)

Ὅρος ὡς ἀληθῶς, κατάσκιον ἐδειχθη ἡ στείρωσις τῆς Ἄννης, ἐξ οὗ ἡ σωτηρία, πᾶσι πιστοῖς δεδωρηται.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. (μδ΄ 13)

Ῥήξασα τὰ δεσμά, στείρωσεως τῆς Ἄννης, ἢ πάναγνος Παρθένος, προῆλθε τοῖς ἀνθρώποις, τὴν ἄφεςιν βραβεύουσα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ἰωμεν οἱ πιστοί, δοξάζοντες τὴν Κόρη· ἐτέχθη γὰρ ἐκ στείρας, τὴν στείρωθεισαν φύσιν, ἡμῶν ἀνακαινίζουσα.

Νῦν ἀπολύεις, **Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.**

ΕΝ ΤΩΙ ΜΕΓΑΛΩΙ ΕΣΠΕΡΙΝΩΙ

Μετὰ τὸν Προοιμακὸν ψαλμόν, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου, καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὴν ἀστάσιν. **Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς΄ καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα.**

Ἦχος πλ. β΄. Σεργίου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Σήμερον, ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις ἐπαναπαυόμενος Θεός, θρόνον ἅγιον ἐπὶ γῆς ἑαυτῷ προητοίμασεν· ὁ στερεώσας ἐν σοφίᾳ τοὺς οὐρανούς, οὐρανὸν ἔμψυχον, ἐν φιλανθρωπία κατεσκεύασεν· ἐξ ἀκάρπου γὰρ ῥίζης, φυτὸν ζωηφόρον, ἐβλάστησεν ἡμῖν τὴν Μητέρα αὐτοῦ. Ὁ τῶν θαυμασιῶν Θεός, καὶ τῶν ἀνελπίστων ἐλπίς, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιᾶσθε λαοί· ἰδοὺ γὰρ τοῦ φωτός ὁ νυμφών, καὶ ἡ βίβλος τοῦ λόγου τῆς ζωῆς, ἐκ γαστροῦ προελήλυθε· καὶ ἡ κατὰ ἀνατολὰς πύλη ἀποκηθεῖσα, προσμένει τὴν εἴσοδον τοῦ Ἱερέως τοῦ μεγάλου, μόνη καὶ μόνον εἰσάγουσα Χριστὸν εἰς τὴν οἰκουμένην, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Εἰ καὶ θείῳ βουλήματι, περιφανεῖς στείραι γυναικῆς ἐβλάστησαν, ἀλλὰ πάντων ἡ Μαρία τῶν γεννηθέντων, θεοπρεπῶς ὑπερέλαμψεν· ὅτι καὶ ἐξ ἀγόνου παραδόξως τεχθεῖσα μητρός, ἔτεκεν ἐν σαρκὶ τὸν ἀπάντων Θεόν, ὑπὲρ φύσιν ἐξ ἀσπόρου γαστροῦ· ἡ μόνη πύλη τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἦν διελθὼν κεκλεισμένην διεφύλαξε· καὶ πάντα σαφῶς οἰκονομήσας, ὡς οἶδεν αὐτὸς πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις, σωτηρίαν ἀπειργάσατο.

Ὁ αὐτός. Στεφάνου Ἀγιοπολίτου.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Σήμερον στείρωτικάι πύλαι ἀνοίγονται, καὶ πύλη παρθενικὴ θεία προέρχεται. Σήμερον καρπογονεῖν ἡ χάρις ἀπάρχεται, ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ Θεοῦ Μητέρα, δι' ἧς τὰ ἐπίγεια τοῖς οὐρανοῖς συνάπτεται, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινεσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς τὰ προοίμια· σήμερον ἔπνευσαν αὐραὶ, σωτηρίας προάγγελοι ἢ τῆς φύσεως ἡμῶν διαλέλυται στείρωσις· ἢ γὰρ στεῖρα μήτηρ δείκνυται, τῆς παρθενουσύνης μετὰ τόκον τοῦ κτίσαντος, ἐξ ἧς τὸ ἀλλότριον οικειοῦται ὁ φύσει Θεός, καὶ τοῖς πλανηθεῖσι διὰ σαρκὸς σωτηρίαν ἀπεργάζεται, Χριστὸς ὁ φιλόανθρωπος, καὶ λυτρωτῆς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Σήμερον ἡ στεῖρα Ἄννα, τίκτει Θεόπαιδα, τὴν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν προεκλεχθεῖσαν εἰς κατοίκησιν τῷ Παμβασίλει, καὶ Κτίστη Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς θείας οικονομίας· δι' ἧς ἀνεπλάσθημεν οἱ γηγενεῖς, καὶ ἀνεκαινίσθημεν ἐκ τῆς φθορᾶς, πρὸς ζωὴν τὴν ἀληκτον.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Ὁ αὐτός. Σεργίου.**

Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις ἐπαναπαυόμενος Θεός, θρόνον ἅγιον ἐπὶ γῆς ἐαυτῷ προητοιμάσεν· ὁ στερεώσας ἐν σοφίᾳ τοὺς οὐρανούς, οὐρανὸν ἔμψυχον, ἐν φιλανθρωπία κατεσκεύασεν· ἐξ ἀκάρπου γὰρ ῥίζης, φυτὸν ζωηφόρον, ἐβλάστησεν ἡμῖν τὴν Μητέρα αὐτοῦ. Ὁ τῶν θαυμασίων Θεός, καὶ τῶν ἀνελπίστων ἐλπίς, Κύριε, δόξα σοι.

Εἴσοδος καὶ ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόθεν, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Καὶ ψάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας.

Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς ρκ'.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. (ρκ' 2)

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου. (ρκ' 1)

Στίχ. β'. Μὴ δώης εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε. Ἴδου οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ. (ρκ' 34)

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

(κη' 10-17).

Ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου, καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρὸράν, καὶ ἀπῆντησε τόπω, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδυ γὰρ ὁ ἥλιος. Καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνυπνιάσθη. Καὶ ἰδού, κλίμαξ ἔστηριγμένη ἐν τῇ γῇ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτῆς· ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ ὁ Θεός, Ἀβραὰμ τοῦ πατρός σου, καὶ ὁ Θεός Ἰσαάκ, μὴ φοβοῦ. Ἡ γῆ, ἐφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡς ἡ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ Θάλασσαν, καὶ Λίβα, καὶ Βορρᾶν, καὶ ἐπὶ Ἀνατολάς· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδού, ἐγὼ μετὰ σοῦ διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ πάση, οὐ ἂν πορευθῆς· καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην, ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω, ἕως τοῦ ποιῆσαί με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ ὑπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· Ὅτι ἔστι Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπεν· Ὡς φοβερός ὁ τόπος οὗτος! οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἡ οἴκος Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ανάγνωσμα.

(μγ' 27, μδ' 1-4).

Καὶ ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν· καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς ἐξωτερῆς, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς, καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ ἡγούμενος οὗτος κάθηται ἐπ' αὐτήν, τοῦ φαγεῖν ἄρτον. Κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλάμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βορρῶν, κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ανάγνωσμα.

(θ' 1-11).

Ἡ σοφία ᾠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπῆρξε στύλους ἑπτὰ. Ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἠτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα· Ὅς ἐστὶν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με. Καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν· Ἐλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν. Ἀπολίπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσησθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων κακοῦς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν. Ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμῆσεται ἑαυτόν· οἱ γὰρ ἔλεγχον τῷ ἀσεβεῖ, μώλωπες αὐτῷ. Μὴ ἔλεγε κακοῦς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἔλεγε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου· καὶ βουλή Ἁγίων, σύνεσις. Τὸ δὲ γνῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοὶ ἔτη ζωῆς.

Ἐκτενής, τό· Καταξίωσον,
Πληρωτικά, Κεφαλοκλισία.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Στεφάνου Ἀγιοπολίτου.

Ἡ ἀπαρχὴ τῆς ἡμῶν σωτηρίας, λαοὶ σήμερον γέγονεν· ἰδοὺ γὰρ ἡ προορισθεῖσα ἀπὸ γενεῶν ἀρχαίων, Μήτηρ καὶ Παρθένος, καὶ δοχεῖον Θεοῦ, ἐκ στεῖρας γεννηθῆναι προέρχεται ἄνθος ἐκ τοῦ Ἰεσσαί, καὶ ἐκ τῆς ῥίζης αὐτοῦ ῥάβδος ἐβλάστησεν. Εὐφραυνέσθω Ἀδὰμ ὁ προπάτωρ, καὶ ἡ Εὐὰ ἀγαλλιᾶσθω χαίρουσα· ἰδοὺ γὰρ ἡ οἰκοδομηθεῖσα ἐκ πλευρᾶς τοῦ Ἀδὰμ, τὴν θυγατέρα καὶ ἀπόγονον, μακαρίζει ἐμφανῶς· Ἐτέχθη μοι γὰρ φησι λύτρωσις, δι' ἧς ἐκ τῶν δεσμῶν τοῦ Ἄιδου ἐλευθερωθήσομαι. Ἀγαλλιᾶσθω ὁ Δαυῖδ κρούων τὴν κινύραν, καὶ εὐλογεῖτω τὸν Θεόν· ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος πρόεισιν ἐκ πέτρας ἀγόνου, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Δεῦτε φιλοπάρθενοι πάντες, καὶ τῆς ἀγνείας ἐρασταί· δεῦτε ὑποδέξασθε πόθῳ, τῆς παρθενίας τὸ καύχημα, ἐκ πέτρας βλυστάνουσαν στερεᾶς, τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, καὶ ἐκ τῆς ἀτεκνουσίας, τὴν βάτον τοῦ αἴλου πυρός, τοῦ καθαίροντος, καὶ φωτίζοντος τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Ανατολίου.

Τίς ὁ ἦχος τῶν ἐορταζόντων γίνεται; Ἰωακείμ καὶ Ἄννα πανηγυρίζουσι μυστικῶς, Συγχαρήτε ἡμῖν λέγοντες, Ἀδὰμ καὶ Εὐὰ σήμερον· ὅτι τοῖς πάλαι παραβάσει κλείσασι Παράδεισον, καρπὸς εὐκλεέστατος ἡμῖν ἐδόθη, ἡ θεόπαις Μαρία, ἀνοίγουσα τούτοις πᾶσι τὴν εἴσοδον.

Ὁ αὐτός.

Ἡ προορισθεῖσα παντάνασσα, Θεοῦ κατοικητήριον, ἐξ ἀκάρπου σήμερον νηδύος προῆκται, τῆς Ἄννης ἡγλαϊσμένης, τῆς αἰδίου οὐσίας τὸ θεῖον τέμενος· δι' ἧς ἰταμὸς Ἄιδης καταπεπάτηται· καὶ παγγενῆ Εὐὰ ἐν ἀσφαλεῖ ζωῇ εἰσοικίζεται· ταύτη ἐπαξίως ἐκβοήσωμεν

Μακαρία σὺ ἐν γυναιξί, καὶ ὁ καρπὸς τῆς κοι-
λίας σου εὐλογημένος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.
Σεργίου Ἀγιοπολίτου.

Ἐν εὐσήμεν ἡμέρᾳ ἑορτῆς ἡμῶν σαλπίζωμεν,
πνευματικῆ κιθάρα· ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος
Δαυῖδ σήμερον τίκτεται, ἡ Μήτηρ τῆς ζωῆς,
τὸ σκότος λύουσα· τοῦ Ἀδὰμ ἡ ἀνάπλασις,
καὶ τῆς Εὐας ἡ ἀνάκλησις· τῆς ἀφθαρσίας ἡ
πηγή, καὶ τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγὴ, δι' ἧς ἡμεῖς
ἐθεώθημεν, καὶ τοῦ θανάτου ἐλυτρώθημεν·
καὶ βοήσωμεν αὐτῇ σὺν τῷ Γαβριὴλ οἱ πιστοί·
Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, διὰ
σοῦ χαριζόμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος δ'. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Ἡ παγκόσμιος χαρὰ, ἐκ τῶν δικαίων ἀνέτει-
λεν ἡμῖν, ἐξ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, ἡ πανύ-
μνητος Παρθένο· ἥτις δι' ὑπερβολὴν ἀγαθό-
τητος, ναὸς Θεοῦ ἔμψυχος γίνεται, καὶ μόνη
κατὰ ἀλήθειαν, Θεοτόκος γνωρίζεται. Αὐτῆς
ταῖς ἰκεσίαις Χριστὸς ὁ Θεός, τῷ κόσμῳ τὴν εἰ-
ρήνην κατάπεμψον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ
μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἄκουσον, θυγάτερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ
οὖς σου· καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ
οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασι-
λεὺς τοῦ κάλλους σου. (μδ' 11-12)

Δι' Ἀγγέλου προορήσεως, γόνος πάνσεπτος,
ἐξ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης τῶν δικαίων, σήμε-
ρον προῆλθες Παρθένε, οὐρανὸς καὶ θρόνος
Θεοῦ, καὶ δοχεῖον καθαρότητος, τὴν χαρὰν
προμηνύουσα παντὶ τῷ κόσμῳ, τῆς ζωῆς ἡ-
μῶν πρόξενε· κατάρας ἀναίρεσις, εὐλογίας ἡ
ἀντίδοσις. Διὸ ἐν τῇ γεννήσει σου Κόρη θεό-
κλητε, τὴν εἰρήνην αἰτῆσαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ
πλούσιοι τοῦ λαοῦ. (μδ' 13)

Στειρα ἄγονος ἡ Ἄννα, σήμερον χειρὰς κρο-
τεῖτω φαιδρῶς· λαμπροφορεῖτω τὰ ἐπίγεια·
βασιλεῖς σκιρτάτωσαν· ἱερεῖς ἐν εὐλογίαις εὐ-

φραίνέσθωσαν· ἑορταζέτω ὁ σύμπας κόσμος·
ἰδοὺ γὰρ ἡ Βασίλισσα, καὶ ἄμωμος νύμφη τοῦ
Πατρός, ἐκ τῆς ρίζης τοῦ Ἰεσοῦ ἀνεβλάστη-
σεν. Οὐκ ἔτι γυναικες ἐν λύπαις τέξονται τέ-
κνα· ἡ χαρὰ γὰρ ἐξήνθησε, καὶ ἡ ζωὴ τῶν ἀν-
θρώπων ἐν κόσμῳ πολιτεύεται. Οὐκ ἔτι τὰ
δῶρα τοῦ Ἰωακείμ ἀποστρέφονται, ὁ θρῆνος
γὰρ τῆς Ἄννης εἰς χαρὰν μετεβλήθη, Συγχα-
ρητέ μοι λεγούσης, πᾶς ἐκλεκτὸς Ἰσραὴλ· ἰ-
δοὺ γὰρ δέδωκέ μοι Κύριος, τὸ ἔμψυχον πα-
λάτιον τῆς θείας δόξης αὐτοῦ, εἰς κοινὴν εὐ-
φροσύνην καὶ χαρὰν, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.
Σεργίου Ἀγιοπολίτου.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, πρὸς τὴν Παρθένον
δράμωμεν· ἰδοὺ γὰρ γεννᾶται, ἡ πρὸ γαστροῦς
προορισθεῖσα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, τὸ τῆς
παρθενίας κειμήλιον, ἡ τοῦ Ἀαρὼν βλαστή-
σασα ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης τοῦ Ἰεσοῦ, τῶν
Προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ τῷ δικαίῳ, Ἰωα-
κείμ καὶ Ἄννης τὸ βλάστημα. Γεννᾶται τοί-
νυν, καὶ ὁ κόσμος σὺν αὐτῇ ἀνακαινίζεται.
Τίκτεται, καὶ ἡ Ἐκκλησία τὴν ἑαυτῆς εὐπρέ-
πειαν καταστολίζεται. Ὁ ναὸς ὁ ἅγιος, τὸ τῆς
Θεότητος δοχεῖον, τὸ παρθενικὸν ὄργανον, ὁ
βασιλικὸς θάλαμος, ἐν ᾧ τὸ παράδοξον τῆς
ἀπορρήτου ἐνώσεως, τῶν συνελθουσῶν ἐπὶ
Χριστοῦ φύσεων, ἐτελεσιουργήθη μυστήριον·
ὄν προσκυνοῦντες ἀνυμνοῦμεν, τὴν τῆς Παρ-
θένου πανάμωμον γέννησιν.

Τό, Νῦν ἀπολύεις... τὸ Τρισάγιον·
καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. (ἐκ γ')

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πά-
ση τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥ-
λιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν·
καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν·
καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡ-
μῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδίωμα-
λα τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναιῶ· τρισάγιον
κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς (ἅπαξ).

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος δ'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημέ-
νος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγα-
θός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ
τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Ἦχος δ'.

Ἡ γέννησις σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πά-
ση τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥ-
λιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν·
καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν·
καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡ-
μῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον. (ἐκ γ')

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος
«Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου».]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀναβόησον Δαυῖδ, τί ὤμοσέ σοι ὁ Θεός; Ἄ μοι
ὤμοσε φησί, καὶ ἐκπεπλήρωκεν ἰδοῦ, ἐκ τοῦ
καρποῦ τῆς κοιλίας μου δούς τὴν Παρθένον·
ἐξ ἧς ὁ πλαστοουργός, Χριστὸς ὁ νέος Ἀδάμ, ἐ-
τέχθη Βασιλεὺς ἐπὶ τοῦ θρόνου μου· καὶ βασι-
λεύει σήμερον, ὁ ἔχων τὴν βασιλείαν ἀσά-
λευτον· Ἡ στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ
τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Ἀναβόησον Δαυῖδ, ...

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

Ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἐξ ὀσφύος τοῦ Δαυῖδ,
ἡ θεόπαις Μαριάμ, τίκτεται σήμερον ἡμῖν,
καὶ νεουργεῖται, ἡ σύμπασα, καὶ θεουργεῖται.
Συγχαρήτε ὁμοῦ, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ· αἰνέσα-
τε αὐτήν, αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν. Ἰωακείμ εὐ-
φραίνεται, καὶ Ἄννα πανηγυρίζει κραυγάζου-
σα· Ἡ στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τρο-
φὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, ...

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἀγαλλιάσθω οὐρανός, γῆ εὐφραινέσθω· ὁ
τοῦ Θεοῦ γὰρ οὐρανός, ἐν γῆ ἐτέχθη, ἡ Θεό-
νυμφος αὕτη ἐξ ἐπαγγελίας. Ἡ στεῖρα βρέ-
φος θηλάζει τὴν Μαριάμ· καὶ χαίρει ἐπὶ τῷ
τόκῳ Ἰωακείμ, Ῥάβδος λέγων ἐτέχθη μοι, ἐξ
ἧς τὸ ἄνθος Χριστός, ἐβλάστησεν ἐκ ρίζης
Δαυῖδ. Ὅντως θαῦμα παράδοξον!

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Ἀγαλλιάσθω οὐρανός, ...

Εἰ δὲ βούλει, εἰπὲ τὸ εἰς τὴν γ' ᾠδὴν Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἡ Παρθένος Μαριάμ, καὶ Θεοτόκος ἀληθῶς, ὡς νεφέλη τοῦ φωτός, σήμερον ἔλαμψεν ἡμῖν, καὶ ἐκ Δικαίων προέρχεται εἰς δόξαν ἡμῶν. Οὐκ ἔτι ὁ Ἀδὰμ κατακρίνεται ἢ Εὐὰ τῶν δεσμῶν ἠλευθέρωται· καὶ διὰ τοῦτο κράζομεν βοῶντες, ἐν παρόρησίᾳ τῇ μόνῃ Ἀγνῆ· Χαρὰν μηνύει, ἢ γέννησίς σου, πάση τῇ οἰκουμένῃ.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου * πολλὰ πολεμῆ με πάθη· * ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, * καὶ σῶσον Σωτήρ μου. (δίς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, * αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· * ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ * ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (δίς)

Δόξα.

Ἀγίω Πνεύματι * πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, * καὶ καθάρσει ὑψοῦται, * λαμπρύνεται, * τῇ τριαδικῇ μονάδι * ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἀγίω Πνεύματι, * ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, * ἀρδεύοντα, * ἀπασαν τὴν κτίσιν * πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. (Ψαλμὸς μδ').

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. (μδ' 18)

Στίχ. α'. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ, ἢ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου. (μδ' 2)

Στίχ. β'. Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. (μδ' 10)

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΟΡΘΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεσάτω πνοὴ... πᾶσα τὸν Κύριον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (α' 39-49, 56)

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθοῦ.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσηλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβητ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβητ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβητ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶ-

πε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνευμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρί μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἔμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Αναγνώστης τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνευμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό, ἢ τὸ ἐξῆς, ὡς ἐν Ἀγίῳ Ὄρει.**

Ταῖς τῆς Παναχράντου * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ τὸ ἐξῆς ἰδιόμελον ἐκ τῶν ἀποστίχων.

Ἦχος δ'. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἡ παγκόσμιος χαρὰ, ἐκ τῶν δικαίων ἀνέτειλεν ἡμῖν, ἐξ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, ἡ πανύμνητος Παρθένος· ἥτις δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος, ναὸς Θεοῦ ἔμψυχος γίνεται, καὶ μόνη κατὰ ἀλήθειαν, Θεοτόκος γνωρίζεται. Αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις Χριστὸς ὁ Θεός, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατάπεμψον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οί Κανόνες, τοῦ Κυρίου Ἰωάννου μετὰ τῶν
Εἰρμῶν εἰς η' (δ'), καὶ τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου τὰ
Τροπάρια εἰς ς'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Ἰωάννου.

Ωιδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῶ τῷ Θεῷ, τῷ
διελόντι θάλασσαν, καὶ ὀδηγήσαντι, τὸν λα-
ὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξα-
σται.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεῦτε πιστοί, Πνεύματι θείῳ γηθόμενοι, τὴν
ἐξ ἀκάρπου σήμερον, ἐπιδημήσασαν, εἰς βρο-
τῶν σωτηρίαν, ἀειπάρθενον Κόρην, ὕμνοις
τιμήσωμεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε σεμνή, Μήτηρ καὶ δούλη Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ, ἡ τῆς ἀρχαίας πρόξενος, μακαριότητος,
τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει, σὲ πάντες ἐπαξίως,
ὕμνοις δοξάζομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τῆς ζωῆς, τίκτεται σήμερον γέφυρα, δι' ἧς
βροτοὶ ἀνάκλησιν τῆς καταπτώσεως, τῆς εἰς
Ἰδαίου εὐρόντες, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ὕ-
μνοις δοξάζουσιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου.

Ωιδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Τῷ συντρίψαντι πολέμους, ἐν βραχίονι αὐ-
τοῦ, καὶ διαβιβάσαντι τὸν Ἰσραὴλ ἐν Ἐρυθρᾷ
Θαλάσῃ, ἄσωμεν αὐτῷ, ὡς λυτρωτῆ ἡμῶν
Θεῷ, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χορευέτω πᾶσα κτίσις, εὐφραινέσθω καὶ
Δαυῖδ, ὅτι ἐκ φυλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τοῦ σπέρ-
ματος αὐτοῦ, προῆλθε ῥάβδος, ἄνθος φέρου-
σα τὸν Κύριον, καὶ λυτρωτὴν τοῦ παντός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ Ἁγία τῶν Ἁγίων, ἐν ἀγίῳ ἱερῷ, βρέφος ἀ-
νατίθεται, ἀνατραφῆναι ἐκ χειρὸς Ἀγγέλου·
πάντες οὖν πιστῶς συνεορτάσωμεν, ἐν τῇ
γεννήσει αὐτῆς.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Στεῖρα ἄγονος ἡ Ἄννα, ἀλλ' οὐκ ἄτεκνος Θε-
ῷ· ἤδη γὰρ προώριστο, ἐκ γενεῶν ἀγνῆς Παρ-
θένου Μήτηρ· ὅθεν ὁ τῆς κτίσεως ἐβλάστησε,
Κτίστης ἐν δούλου μορφῇ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ τὴν ἄσπιλον ἀμνάδα, τὴν τὸ ἔριον Χριστῷ,
μόνην ἐκ κοιλίας σου προσαγαγοῦσαν, τὴν ἡ-
μῶν οὐσίαν, πάντες ἐκ τῆς Ἄννης τικτομένην
σε, ὕμνοις γεραίρομεν.

Δόξα. Τριαδικόν.

Τρία ἀναρχα δοξάζω, τρία ἅγια ὕμνῳ, τρία
συναῖδια, ἐν οὐσιότητι μιᾷ κηρύττω· εἰς γὰρ
ἐν Πατρὶ, Υἱῷ καὶ Πνεύματι, δοξολογεῖται
Θεός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς ἐώρακε παιδίον, ὃ οὐκ ἔσπειρε πατήρ, γά-
λακτι τρεφόμενον; ἢ ποῦ τεθέαται παρθένος
Μήτηρ; ὄντως ὑπὲρ ἔννοιαν ἀμφοτέρω, Θεο-
γεννήτορ ἀγνή.

Καταβασία. Ἦχος πλ. δ'.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ῥά-
βδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύ-
σαντι· τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἄρ-
μασι, κροτήσας ἠνώσεν, ἐπ' εὐρους διαγρά-
ψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν,
τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ωιδὴ γ'. Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὃ ξύλῳ νεκρώ-
σας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύ-
τευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων
σε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμέμπτως τῷ Θεῷ πολιτευσάμενοι, τὴν πάντων ἐκύησαν σωτηρίαν, οἱ θεόφρονες γεννητορες, τῆς τὸν Κτίστην τεκούσης καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὅ πασι τὴν ζωὴν πηγάζων Κύριος, ἐκ στείρας προήγαγε τὴν Παρθένον· ἦν εἰσδῦναι κατηξίωσε, μετὰ τόκον φυλάξας ἀδιάφθορον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς Ἄννης τὸν καρπὸν Μαρίαν σήμερον, τὴν βότρυν κυήσασαν ζωηφόρον, ὡς Θεοτόκον ἀνυμνήσωμεν, προστασίαν τε πάντων καὶ βοήθειαν.

Ἦχος πλ. δ΄. Εἰρμὸς ἄλλος.

Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐλογημένη ἡ κοιλία σου σῶφρον Ἄννα, καρπὸν γὰρ ἤνθησε παρθενίας, τὴν ἀσπόρως τὸν τροφέα τῆς κτίσεως, τεκοῦσαν καὶ λυτρωτὴν Ἰησοῦν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ μακαρίζει Αἰεπάρθενε πᾶσα κτίσις, ἐξ Ἄννης σήμερον γεννηθεῖσαν, τὴν ἐκ ῥίζης Ἰεσοῦσαί ῥάβδον ἄχραντον, τὸ ἄνθος Χριστὸν βλαστήσασαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ ἀνωτέραν πάσης κτίσεως Θεοτόκε, δεικνύων ἄχραντε ὁ Υἱός σου, τὴν ἐξ Ἄννης μεγαλύνει σου γέννησιν, καὶ πάντας εὐφραίνει σήμερον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀνατραφεῖσα εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, Παρθένε ἄχραντε Θεοτόκε, ἀνωτέρα ἀνεδείχθης τῆς κτίσεως, τὸν Κτίστην σαρκὶ κυήσασα.

Δόξα.

Σὲ προσκυνοῦμεν Πάτερ ἀναρχε τῆ οὐσία, ὑμνοῦμεν ἄχρονον τὸν Υἱόν σου, καὶ τὸ Πνεῦμα συναΐδιον σέβομεν, ὡς ἓνα τὰ τρία φύσει Θεόν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν φωτοδότην καὶ ἀρχίζων τῶν ἀνθρώπων, τεκοῦσα ἄχραντε Θεοτόκε, ἀνεδείχθης θησαυρὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ πύλη τοῦ ἀπροσίτου φωτός.

Καταβασία. Ἦχος πλ. δ΄.

Ῥάβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα· τῇ στειρευούσῃ δὲ πρῶην Ἐκκλησία νῦν ἐξήνησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος β΄.

Πύλην ἀδιόδευτον ὁ Προφήτης, μόνῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν τηρουμένην, τὴν ἀγίαν Παρθένον ἐκάλεσε· δι' αὐτῆς διήλθεν ὁ Κύριος, ἐξ αὐτῆς προήλθεν ὁ Ὑψιστος, καὶ πάλιν ἐσφραγισμένην κατέλιπε, λυτρούμενος ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Εἶτα αἰ δ΄, ε΄ καὶ ζ΄ ᾠδαὶ τῶν κανόνων.

Ὡιδὴ δ΄. Ἦχος β΄. Ὁ εἰρμὸς.

Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οικονομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀνυμνοῦμέν σε Κύριε τὸν τοῖς πιστοῖς σωτήριον λιμένα, παρασχόντα πᾶσι τὴν σὲ κυήσασαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ Θεόνυμφε καύχημα, πᾶσι Χριστὸς ἀνέδειξε καὶ κράτος, τοῖς ὑμνοῦσι πίστει σου τὸ μυστήριον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπειρόγαμε Δέσποινα, ταῖς σαῖς λιταῖς λυτρουμένοι πταισμάτων, εὐγνωμόνως πάντες σὲ μακαρίζομεν.

Ἦχος πλ. δ΄. Εἰρμὸς ἄλλος.

Ἀκήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· ὅτι ἀρρήτῳ βουλή, Θεὸς ὢν ἀίδιος, ἐκ τῆς Παρθένου προῆλθες σαρκωθείς. Δόξα τῇ δόξῃ σου Χριστέ· δόξα τῇ δυνάμει σου.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν πάνσεπτον γέννησιν τῆς Θεοτόκου, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, δοξολογοῦντες πιστοί, τὸν ἄψευστον, τὸν τῷ Δαυῖδ προομόσαντα καρπὸν, ἐκ τῆς ὁσφύος παρασχεῖν, πίστει προσκυνήσωμεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Διήνοιξας Κύριε τὴν μήτραν Σάρρας, καρπὸν ἐν γήρα τὸν Ἰσαὰκ παρασχών· ὁ αὐτὸς καὶ σήμερον, τῇ εὐσεβεῖ Ἄννῃ δέδωκας Σωτήρ, ἐκ μήτρας γόνιμον καρπὸν, ἄσπιλον Μητέρα τὴν σὴν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπήκουσας Κύριε τῆς προσευχῆς μου, λεγέτω Ἄννα, ἐπαγγελίας καρπὸν, παρασχών μοι σήμερον, τὴν ἐκ πασῶν γενεῶν καὶ γυναικῶν προορισθεῖσαν, εἰς ἀγνήν ἄχραντον Μητέρα σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Συγχαίρει σοι σήμερον θεόφρον Ἄννα, ἡ οἰκουμένη· τοῦ λυτρωτοῦ γὰρ αὐτῆς, τὴν Μητέρα ἦνθησας, τὴν ἐκ τῆς ῥίζης βλαστήσασαν Δαυῖδ, δυνάμεως ῥάβδον ἡμῖν, φέρουσας· τὸ ἄνθος Χριστόν.

Δόξα.

Δοξάζω σε ἄναρχε Τριάς, ἀμέριστε τῇ οὐσίᾳ, χερουβικῶς ἐκβοῶν, τῇ πηλίνῃ γλώσσει μου Ἅγιος Ἅγιος Ἅγιος, ὁ ὢν καὶ διαμένων εἰς αἰεὶ, εἰς Θεὸς ἀίδιος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Πεπλήρωνται Ἄχραντε, τῶν θεηγόρων αἰ προφητεῖαι, ἐν τῇ γεννήσει τῇ σῇ, τῶν πιστῶν καλούντων σε, σκηνὴν καὶ πύλην καὶ ὄρος νοητόν, βάτον καὶ ῥάβδον Ἀαρῶν, φυεῖσαν ἐκ ῥίζης Δαυῖδ.

Καταβασία. Ἦχος πλ. δ΄.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Ωιδὴ ε΄. Ἦχος β΄. Ὁ εἰρμὸς.

Ὁ σκιογράφον ἀχλὺν, αἰνιγμάτων σκεδάσας, καὶ τῶν πιστῶν ἐκβάσει τῆς ἀληθείας, διὰ τῆς Θεόπαιδος, καταυγάσας τὰς καρδίας, καὶ ἡμᾶς τῷ φωτί σου Χριστέ καθοδήγησον. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀνυμνήσωμεν λαοί, τὴν τῶν πάντων αἰτίαν, τοῦ καθ' ἡμᾶς γενέσθαι τὸν αἴτιον· ἥς τὸν τύπον ἔχαιρον, ἀξιούμενοι Προφῆται, ἐναργῆ σωτηρίαν ταύτης καρπούμενοι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς ἀνίκμου ὁ βλαστός, ῥάβδου τοῦ Ἱερέως, τῷ Ἰσραὴλ ἐδήλωσε πρόκρισιν· καὶ νῦν τὴν λαμπρότητα, τῶν φυσάντων παραδόξως, δαδουχεῖ τὸ ἐκ στείρας πανένδοξον κύημα.

Ἦχος πλ. δ΄. Εἰρμὸς ἄλλος.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν· Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς· Κύριε, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄχραντός σου ἡ γέννησις, Παρθένε ἄχραντε· ἄφραστος καὶ ἡ σύλληψις, καὶ ἡ ὠδὶς· ἀρρήτος ὁ τόκος σου, νύμφη ἀνύμφευτε· Θεὸς γὰρ ἦν, ὅλον φορέσας ἐμέ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σήμερον εὐφραινέσθωσαν, Ἀγγέλων τάγματα· ἄσμασι χορευέτωσαν οἱ ἐξ Ἀδάμ· ἐτέχθη

γὰρ ῥάβδος, τὸ ἄνθος βλαστάνουσα, Χριστὸν τὸν μόνον λυτρωτὴν τοῦ Ἀδάμ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σήμερον εὐα λέλυται τῆς καταδίκης, λέλυται καὶ ὁ Ἀδάμ, τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, ἐπὶ τῇ γεννήσει τῇ σῆ βοῶν ἄχραντε· Ἐν σοὶ τῆς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα σοι τῷ δοξάσαντι τὴν στεῖραν σήμερον· ἔτεκε γὰρ τὴν ῥάβδον τὴν ἀειθαλῆ, ἐξ ἐπαγγελίας, ἐξ ἧς ἀνεβλάστησε Χριστός, τὸ ἄνθος τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα.

Ἄναρχον προσκυνουμέν σε Τριάς ἀμέριστε, ἄκτιστον συναῖδιον καὶ συμφυῆ, ἐν μιᾷ οὐσίᾳ, τρισὶν ὑποστάσεσιν, ὑπερφυῶς κηρυττομένην ἀεί.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Γέγονεν ἡ κοιλία σου ἀγία Τράπεζα· ἔμεινεν ἡ ἀγνεία σου ὥσπερ τὸ πρίν, ἀσινῆς Παρθένε· Χριστὸς γὰρ ὁ ἥλιος, ὡς ἐκ παστοῦ Νυμφίος ὤφθη ἐκ σοῦ.

Καταβασία. Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τρισμακάριστον ξύλον! ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλω ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεὶς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ωιδὴ στ'. Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Πρὸς Κύριον ἐκ κήτους ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε· Σύ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος Αἴδου δέομαι, ἵνα ὡς λυτρωτῆ, ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πρὸς Κύριον ἐν θλίψει στεριώσεως ἐβόησαν, τῆς Θεομήτορος, οἱ θεόφρονες γεννήτορες, καὶ ταύτην γενεαῖς γενεῶν ἐκήσαν, εἰς κοινὴν σωτηρίαν καὶ καύχημα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐδέξαντο οὐράνιον δῶρον ἀξιόθεον, τῆς Θεομήτορος, οἱ θεόφρονες γεννήτορες, αὐτῶν τῶν Χερουβὶμ ὑπερφέρον ὄχημα, τὴν τοῦ Λόγου καὶ Κτίστου λοχεύτριαν.

Ἦχος πλ. δ'. Εἰρμός ἄλλος.

Ὡς ὕδατα θαλάσσης φιλάνθρωπε, τὰ κύματα τοῦ βίου χειμάζει με· ἀλλ' ὥσπερ τὸν Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ κήτους, ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, εὐσπλαγχνε Κύριε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἕμνουμέν τὴν ἀγίαν σου γέννησιν, τιμῶμεν καὶ τὴν ἄσπορον σύλληψιν, σοῦ νύμφη Θεο-νυμφε καὶ Παρθένε· σκιρτῶσι δὲ σὺν ἡμῖν Ἀγγέλων τάξεις, καὶ τῶν Ἁγίων ψυχαί.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀγίαν τῶν Ἁγίων ὑπάρχουσαν, οἱ σώφρονες πατέρες σου Ἄχραντε, ἀνέθεντό σε ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἀνατραφῆναι σεμνῶς, καὶ εἰς Μητέρα ἑτοιμασθῆναι αὐτῷ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Αἱ στεῖραι καὶ μητέρες χορεύσατε· θαρσεῖτε καὶ σκιρτήσατε ἄγονοι· ἢ ἄτεκνος γὰρ στεῖρα, τὴν Θεοτόκον βλαστάνει· ἥτις λύσει τῶν ὠδίνων τὴν εὐαν, καὶ τῆς ἀρᾶς τὸν Ἀδάμ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀκούω τοῦ Δαυῖδ μελωδοῦντός σοι· Ἀχθήσονται παρθένοι ὀπίσω σου, ἀχθήσονται εἰς ναὸν Βασιλέως· καὶ σὺν αὐτῷ σε κἀγώ, θυγατέρα τοῦ Βασιλέως ὑμῶν.

Δόξα.

Ἐν σοὶ τὸ τῆς Τριάδος μυστήριον, ὑμνεῖται καὶ δοξάζεται Ἄχραντε· Πατὴρ γὰρ ἠυδόκησε, καὶ ὁ Λόγος ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ θεῖον Πνεῦμα σοὶ ἐπεσκίασε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Χρυσοῦν θυμιατήριον γέγονας· τὸ πῦρ γὰρ ἐν γαστρὶ σου ἐσκήνωσεν, ὁ Λόγος ἐκ Πνεύμα-

τος τοῦ Ἁγίου, καὶ ἐν ἀνθρώπου μορφῇ καθωράθη, Θεογεννητορ ἀγνή.

Καταβασία. Ἦχος πλ. δ'.

Νοτίου θηρός ἐν σπλάγχνοις, παλάμας Ἰω-
νᾶς σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον
πάθος προδιετύπου σαφῶς· ὅθεν τριήμερος
ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν ὑπεζω-
γράφησε, τοῦ σαρκί προσπαγέντος Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρω ἐγέρσει, τὸν κόσμον
φωτίσαντος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ἰωακείμ καὶ Ἄννα ὄνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ
Ἀδὰμ καὶ Εὐὰ, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠ-
λευθερώθησαν Ἀχραντε, ἐν τῇ ἀγία γεννήσει
σου· αὐτὴν ἐορτάζει καὶ ὁ λαός σου, ἐνοχῆς
τῶν πταισμάτων, λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν
σοι. Ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τρο-
φὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ προσευχὴ ὁμοῦ καὶ στεναγμός, τῆς στειρώ-
σεως καὶ ἀτεκνώσεως Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννης,
εὐπρόσδεκτος, καὶ εἰς τὰ ὦτα Κυρίου ἐλήλυ-
θε, καὶ ἐβλάστησαν καρπὸν ζωηφόρον τῷ κό-
σμῳ· ὁ μὲν γὰρ προσευχὴν ἐν τῷ ὄρει ἐτέλει,
ἡ δὲ ἐν παραδείσῳ ὄνειδος φέρει· ἀλλὰ μετὰ
χαρᾶς, ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τρο-
φὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Η' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τὸ Γενέθλιον τῆς Ὑπε-
ραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀει-
παρθένου Μαρίας.

Στίχ. Πάσας ἀληθῶς, Ἄννα, νικᾶς μητέρας,
Μήτηρ ἕως ἂν σὴ γένηται θυγάτηρ.

Ἐξάγαγε πρὸς φῶς Θεομήτορα ὀγδόη Ἄννα.

Ἦς ὁ πατὴρ Ἰωακείμ ἐκ βασιλικῆς φυλῆς εἶλκε τὸ γέ-
νος. Οὗτος, εἰ καὶ διπλᾶ τὰ δῶρα αὐτοῦ τῷ Θεῷ προσέ-
φερον ὡς φιλόθεος καὶ πλούσιος, ἀλλὰ τὴν ἀπαιδίαν
ὠνειδίζετο. Ἐπὶ τούτῳ δηχθεὶς τὴν καρδίαν, αὐτὸς μὲν
ἐν τῷ ὄρει, ἡ δὲ τούτου σύνευνος Ἄννα ἐν τῷ παραδεί-

σῳ, δάκρυσιν τὸν Θεὸν ἰκέτευον. Ὅς καὶ παρέσχεν αὐ-
τοῖς καρπὸν κοιλίας ἅγιον, τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.
Ἴνα δὲ καὶ τῆς Ἄννης ἐξ ἐκατέρων τῶν μερῶν ἴδωμεν
τὰ γνωρίσματα, τὸ ἀκριβὲς διηγῆσομαι.

Εἰκοστὸς τρίτος ἀπὸ γένους Δαυὶδ καὶ Σολομῶντος εὐ-
ρίσκεται ὁ Ματθάν, ὃς ἐγήμε Μαρίαν ἐκ τῆς Ἰούδα φυ-
λῆς, καὶ ἐγέννησεν Ἰακώβ, τὸν πατέρα Ἰωσήφ τοῦ τέ-
κτονος, καὶ θυγατέρες τρεῖς, Μαρίαν, Σωβὴν καὶ Ἄν-
ναν. Καὶ ἡ μὲν Μαρία γεννᾷ Σαλώμην τὴν μαίαν· ἡ δὲ
Σωβὴ γεννᾷ τὴν Ἐλισάβετ· ἡ δὲ γεννᾷ τὴν Θεοτόκον·
ὡς εἶναι τὴν Θεοτόκον ἐγγόνην Ματθάν καὶ Μαρίας
τῆς γυναικὸς αὐτοῦ· τὴν δὲ Ἐλισάβετ καὶ τὴν Σαλώ-
μην, ἀνεψιάς μὲν τῆς Ἄννης, ἐξαδέλφης δὲ τῆς Θεοτό-
κου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι αὐτάδελφοι, Ροῦφος
καὶ Ρουφιανός, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Κλίνων ἑαυτὸν Ρουφιανός τῷ ξίφει,
Μένω σε, φησί, Ροῦφε, μὴ μέλλης, ἔπου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Σεβῆρος ξίφει τελει-
οῦται.

Στίχ. Ἐτοιμός εἰμι πρὸς τὸ πᾶν οἴσειν πάθος,
Σεβῆρος εἶπε· καὶ πρὸς με τὸ ξίφος;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἀρτεμίδωρος πυρὶ τε-
λειοῦται.

Στίχ. Ἀρτεμίδωρος ὡς καθάλλεσθαι σθένει,
Καὶ τοῦ πυρὸς φλέγοντος ἔργῳ δεικνύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Ἀθανάσι-
ος ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ μαρτυρήσας ἐν ἔτει
,αψοδ' (1774) ἀγχόνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀθανασίῳ ἀγχόνῃ ὤφθη κλίμαξ,
Δι' ἧς ἀνῆλθεν εἰς οὐρανοῦ τὸ πλάτος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Σωφρονίου, ἐπισκόπου τῆς ἐν Γεωργία
Ἀχταλίας.

Στίχ. Σωφρόνως, Σωφρόνιε, βεβιωμένος,
Ἁγίων ἰσότημος ἐνδίκως ὤφθης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Σεραπίωνος, ἀσκήσαντος ἐν τῇ ἐν
Πσκάφ τῆς Ῥωσίας ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Σωτήρος.

Στίχ. Σωτήρος βλέπεις τὸ Πρόσωπον, Ὁ πρώην,
Ὡς ἐν ἐσόπτρῳ ἐώρας, Σεραπίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Λουκιανοῦ τοῦ ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Γεν-
νεσίου τῆς Θεοτόκου ἐν Περεγιασλάβ ἀσκή-
σαντος.

Στίχ. Σὺν Θεοτόκῳ, Λουκιανέ, ἀγάλλῃ
Ἦι Γεννεσίου Μοῆν ᾧδε ἀνέθου.

Διήγησις περὶ ἀγάπης πάνυ ὠφέλιμος.

Στίχ. Λύειν τὸ μῖσος σπουδάσωμεν ἐνθάδε,
Ἐκεῖσε καὶ γάρ, τοῦτο ἐργῶδες λύειν.

Τερεῦς τις μετ' εὐλαβοῦς Διακόνου ἀγάπην τῷ Κυρίῳ φίλην εἰς ἀλλήλους κτησάμενοι, διὰ δαιμονικῆς σκαιότητος εἰς ἔχθραν περιτραπέντες, ἐπὶ πολὺ ἔμειναν ἀδι-ἀλλακτοί. Ἐπεὶ δὲ ἐπ' αὐτῷ τῷ μίσει τελευτῆσαι τὸν Ἱερέα συνέβη, ὁ Διάκονος ἤσχαλλεν, ὅτι μὴ ζῶντι τῷ Ἱερεῖ τὴν ἔχθραν διέλυσε. Καί τινι τῶν εὐδιακριτῶν τὸ συμβὰν κοινωσάμενος, ὑπὸ τούτου πρὸς τινα τῆς ἐρήμου μοναστῆν γενέσθαι παρηγγυάτο· ὁ δὲ, μάλα προθύμως τοὺς ἐρημικωτέρους τόπους περινοστῶν, τὸν ἱατρὸν ἐπεζήτη.

Καὶ δὴ τινα καταλαβὼν γέροντα, τούτῳ τὴν μνησικακίαν ἀπεκάλυψεν, ἐναργῆ πληροφορίαν ζητῶν παρ' αὐτοῦ τῆς ἀφέσεως· πρὸς ὃν ὁ γέρον· Ὁ πιστῶς αἰτῶν, λαμβάνει· καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται, οὐκ ἐμὸς ὁ λόγος, φησὶν, ἀδελφέ· καὶ σοι, ὡς ἐπ' ἀγαθῷ σπεύδοντι, ταχέϊαν τοῦ ζητουμένου λύσιν λαβεῖν παρῆξει ὁ Κύριος. Ὅθεν ἐλήλυθας ἀνάστρεφε· καὶ ὀψίας ἐν τῷ ναῷ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας γενόμενος, πρὸ πάντων ὑποκεκρυμμένος τὰς Ὠραίας πύλας κατάλαβε καὶ τὸν πρῶτον ἐν αὐταῖς εἰσβαλόντα κράτησον καὶ ἐξ ἡμῶν αὐτὸν προσαγόρευσον, δούς αὐτῷ καὶ τὸ ἐσφραγισμένον τοῦτο πινάκιον, καὶ παρ' αὐτῷ ἔσται σοι πάντως βεβαία τῶν σφαλέντων ἢ ἐπανόρθωσις.

Τότε ὁ Διάκονος, ὡς ὁ Πατὴρ διετάξατο, ἀωρὶ τῶν νυκτῶν τοῦ ναοῦ καταλαμβάνει τὸ προπύλαιον· καὶ παρευθὺς ὁ δηλωθεὶς ὑπὸ τοῦ Πατρὸς ἀνὴρ ἀνεφάνη· καὶ τοῦτον ὁ Διάκονος ἀσπασάμενος, τὸ γραμματίον τοῦ γέροντος ἐπιδίδωσιν, ἀνακαλύψας αὐτῷ τὸ ἐπακολουθήσαν τοῦ δράματος. Ὁξὺς δὲ ὢν ὁ ἀνὴρ, οἰκονομίας χάριν τὸ γενόμενον ἔκρινε, καὶ ὅλον ἑαυτὸν καταβρέχων τοῖς δάκρυσιν, ἔλεγε· Τίς εἰμι ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος, ἵνα κατατολήσω τοιοῦτου ἐγχειρήματος; ὅμως ταῖς εὐχαῖς καταθαρήσας τοῦ ἀποστείλαντός σε, πρὸς τὸ προκειμένον τρέπομαι.

Καὶ δὴ ἐπ' αὐταῖς ταῖς κεκλεισμέναις πύλαις ὡς ἴστατο, τὰς χεῖρας ὑψώσας πρὸς οὐρανὸν καὶ γόνυ κλίνας, τὴν κεφαλὴν εἰς τὸ ἔδαφος τέθεικεν, ὑποψιθυρίζων τῇ προσευχῇ· καὶ μετὰ μικρὸν ἀναστὰς (φρίττω λέγειν, κατανοῶν τὸ μυστήριον, καὶ τὸ πρὸς τὸν Θεὸν τοῦ ἀνδρός εὐπαρόρησιαστον!), ὡς εἶρηκεν· Ἄνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου, Κύριε· τὸ προπύλαιον αὐτῷ αὐτομάτως ἠνέωκτο, καὶ τούτῳ συνεισελθόντος τοῦ Διακόνου, ἐπὶ τὴν αὐλὴν τοῦ νάρθηκος ἔστησαν. Αὐθὺς τε πάλιν πρὸς τὰς ἐκεῖσε τοῦ ναοῦ ἐξ ἀργύρου πύλας γενόμενοι, ὁ ἱερός ἐκεῖνος ἀνὴρ, πρὸς τὸν Διάκονον ἔφη· Ἐνταῦθα στήθι καὶ περαιτέρω μὴ πρόβαινε.

Ἐκεῖνος δὲ, τὴν συνήθη πάλιν ἐπὶ τῇ φλοιᾷ ποιήσας μετάνοιαν, τὰς ἀργυραίας πύλας κεκλεισμένας οὐσας ἀνέωξε· καὶ εἰσελθὼν ἐν τῷ ναῷ, ξένον θέαμα ἐδέχετο ἐν ἑαυτῷ. Ἐκ γὰρ τῆς ὀροφῆς τοῦ ναοῦ λυχνία φωτεινὴ ἐπελθοῦσα πρὸς τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀνδρός, ἐφωταγώγει τὸ ἱερόν· ἀλλὰ καὶ τούτῳ προσευχομένῳ συνέειπετο. Ὡς δὲ πρὸς αὐτὸ λοιπὸν τὸ Θυσιαστήριον ἔφθασε, κάκει προσκλίνας τὴν κεφαλὴν, ἠρέμα ἔξω πρὸς τὸν Διάκονον γίνεται, καὶ πάλιν αὐτομάτως πᾶσαι αἱ θύραι ἐκλείσθησαν. Τότε ἀγωνία καὶ δειλία τὸν Διάκονον ἔλαβε, μὴ τολμῶντα τῷ ἀνδρὶ πλησιάσαι τὸ σύνολον· εἶχε γάρ, ὡς ἔλεγεν, ἀπὸ τῆς εὐχῆς ὡς Ἀγγέλου δεδοξασμένον τὸ πρόσωπον, ὡς λοιπὸν λογισμοῖς τὸν Διάκονον βάλλεσθαι, λέγοντα, μὴ Ἀγγελός ἐστιν ὁ φαινόμενος καὶ οὐκ ἄνθρωπος. Ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο διέλαθε τὸν φαινόμενον· φησὶ γὰρ πρὸς τὸν Διάκονον· Τί τοῖς λογισμοῖς δι' ἐμὲ πολιορκῆ καὶ ταράττη, ὦ ἄνθρωπε; Πίστευσον, ὅτι καγὼ χοϊκός εἰμι ἄνθρωπος, καὶ ἐξ αἵματος καὶ σαρκὸς καὶ εὐαγοῦς οἴκου χαρτουλάριος τὸ ἐπάγγελμα, ἐκ τῶν ἐκεῖσε προσόδων τὰ πρὸς ζωὴν ποριζόμενος· ἀλλ' ἢ πάντα καλῶς διεξάγουσα πρόνοια, δι' εὐτελῶν πολλάκις μεγάλα εἴωθε διεξάγειν τεράστια· ὅμως, ἀδελφέ, πρὸς τὸ προκειμένον ἀπίωμεν.

Καὶ ἄμφω πρὸς τὸν φόρον εὐθυδρομήσαντες, τὸν ναὸν ἐκεῖσε τῆς Θεοτόκου κατέλαβον· καὶ πρὸς τὰς κεκλεισμένας πύλας ἤδη γενόμενοι τοῦ ναοῦ, διὰ προσευχῆς πάλιν κάκεινας ἀνέωξε. Καὶ πρὸς αὐτὸ γενόμενος τὸ Θυσιαστήριον, τὴν εὐχὴν ἐπετέλει κατὰ τὸ σῆμα· καὶ τὸν Διάκονον, ἔξω ἔστῶτα, καταλαβόντος, μετ' ἐκπλήξεως τό, Κύριε ἐλέησον, λέγοντα, αἱ πύλαι μόναι ἄφνω πάλιν ἐκλείσθησαν.

Εἶτα πάλιν τὸν ἐν Βλαχέρναις τῆς Θεοτόκου καταλαμβάνει ναόν. Ἐλεγε δὲ ὁ Διάκονος, ὅτι οὕτως ἡμᾶς ὑπελάμβανον ἐν τοῖς ναοῖς τὴν πορείαν ποιῆσθαι, ὡς μηδὲ πτήσιν ὀρνέου τῇ ἡμῶν ὀξύτητι παραβάλλεσθαι. Καὶ δὴ πρὸς τὰς πύλας τῆς Θεοτόκου γενόμενοι αὐτομάτως καὶ αὐταὶ τῷ ἀνδρὶ προσανεώχθησαν· καὶ τὴν εὐχὴν κάκεισε ποιησάμενος, δάκρυσιν καταβρέχων τὰς παρειάς, τῆς ἀγίας Σοροῦ τὰς πύλας κατέλαβε· καὶ ἐν αὐταῖς τὸν Διάκονον ἐπιστήσας βλέπειν τρανῶς, τῶν εἰσερχομένων παρηγγυάτο τὴν κατανόησιν. Καὶ δὴ πρὸς τὴν φλοιὰν τὴν ἐξ ἔθους εὐχὴν ποιησαμένῳ, αἱ τῶν πυλῶν ἐπάρσεις αὐτῷ τὴν εἰσόδον παρεχώρησαν· καὶ πρὸς τοῦ ναοῦ γενόμενος τὸ μεσαίτατον, τὰ γόνατα τῷ ἐδάφει ἐπερείσας, ἀνευδότης ἐν αὐτῷ ἐποίησε τὴν δέησιν.

Ὡς δὲ μετὰ ταῦτα ὄρκους ἡμῖν ἐπιστώσατο ὁ Διάκονος, διεβεβαίον ὅτι, ὡς πρὸς τὴν βαθμίδα τῆς πύλης, ἐν ἡ ἰστάμην θαμβούμενος, ὀφθαλμοφανῶς εἶδον ὡσεὶ Διάκονόν τινα, ἐκ τοῦ Θυσιαστηρίου ἐξερχόμενον καὶ ἐν τῇ χειρὶ κατέχοντα θυμιατήριον καὶ θυμιῶντα τὸ ἱερόν Ἁγίασμα. Μετὰ δὲ μικρᾶς τινοῦ ὥρας διάστημα, ὡς κληρικούς τινας εἶδον εἰσερχομένους, ἱερέων στολὴν περικειμένους λευκοφανῆ· καὶ πάλιν ἱερέων ἄλλο σύ-

στημα φωτεινόν, πορφυροῦν ποδήρη περικειμένους εἰσέρχεσθαι, καὶ τούτους ἀμφοτέρους χορείαν ἐγείραντας, ἐπάδειν μέλος μάλα τερπνόν καὶ ἐξαισίον, ὡς μηδὲν ἕτερον καταλαβεῖν τὸν Διάκονον δύνασθαι, εἰμὴ μόνον τό, Ἀλληλούϊα. Καὶ μετὰ τὸ τὴν εὐχήν τελέσαι τὸν χαρτουλάριον, ἐξελθεῖν καὶ εἰπεῖν πρὸς τὸν Διάκονον· Ἀδελφέ, ἔνδον τοῦ ναοῦ ἀκωλύτως γενόμενος, πρὸς τοὺς τὴν ἀριστερὰν χορείαν ἐπέχοντας ἱερεῖς στόχασαι, εἰ δύναιο κατανοῆσαι τὸν μεθ' οὗ τῆ μνησικακία ἀδιάλλακτος ἔμεινας.

Τότε εἰσελθὼν ὑπότρομος ὁ Διάκονος, σπουδῆ πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον ἔξεισιν εἰρηκῶς, μὴ δύνασθαι πρὸς τοὺς ἐκείσε τὸν ἐπ' ἔχθρα τὸν βίον καταλύσαντα ἰδεῖν Ἱερέα. Εἶτα πάλιν πρὸς αὐτὸν ὁ ἀνθρωπόμορφος ἄγγελος, εἰσελθὼν, κατάθεε καὶ τὴν χορείαν τὴν δεξιάν, εἶρηκε. Καὶ δὴ πρὸς αὐτὴν γενόμενος ὁ Διάκονος, καθαρῶς ἐστῶτα ἐν αὐτῇ γνωρίσαι τὸν ζητούμενον ἔφρασκε. Καὶ πρὸς αὐτὸν ὁ μακάριος· Εἰ τοῦτον ἀκριβῶς κατενόησας, εἰπέ πορευθεὶς τάδε· Νικήτας ὁ χαρτουλάριος, ἔξω ἐστῶς, ἐλθεῖν σε προσφωνεῖ. Καὶ πορευθεὶς ὁ Διάκονος, κατὰ τὴν διαταγὴν, τὸν ἱερέα ἐκ τῆς δεξιᾶς πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον συνεχᾶγει χορείας, ᾧ καὶ πρᾶεῖα ἔλεξε τῆ φωνῆ· Κύριε Πρεσβύτερε, διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ, διὰ τὸ ἀμφοτέρους ἐν τῇ σῆ ἀθρόα μεταβολῇ ἀσυμφώνους μείναι τῷ σφάλματι.

Τότε γόνυ ἀμφοτέροι κλίναντες, ἐν ἀπλῷ φιλήματι τὴν ἔχθραν διέλυσαν· καὶ ὁ μὲν Ἱερεὺς τὸν ναὸν εἰσέδου καὶ τὴν αὐτοῦ χορείαν κατέλαβεν· ὁ δὲ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος ἔλαβε τὸν Διάκονον καὶ τῆ φλοιᾶ τοῦ ἱεροῦ ἀγιάσματος προσπεσόντος, αἱ πύλαι τούτου θεία δύναμι ἐκλείσθησαν· καὶ μέρος τι τῆς ὁδοῦ διανύσαντες, ἀμφω ἔστησαν· καὶ ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος οὕτω πῶς ἔφη πρὸς τὸν Διάκονον· Ἀδελφέ, σῶζων σῶζου, καὶ τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν περιοποιῆσαι καὶ τῷ πρὸς τὴν ἐμὴν εὐτέλειαν Πατρί σε ἀποστείλαντι εἰπὲ πορευθεὶς· Τῶν εὐχῶν σου ἡ καθαρότης καὶ ἡ πρὸς Θεὸν παρῴρησία, καὶ νεκρὸν πρὸς εἰρήνην ἐξαναστῆσαι δύναται, ἡμῶν εἰς τοῦτο μηδὲν τὸ παράπαν συμβαλλομένων· καὶ τοῦτο εἰπῶν, ἐξ ὀφθαλμῶν τοῦ Διακόνου ἐγένετο.

Ἐκεῖνος δέ, προσκυνήσας τὸ ἔδαφος, ἐν ᾧ οἱ τοῦ θαυμαστοῦ ἴσαντο πόδες ἀνδρός, τὴν πρὸς τὸν γέροντα πορείαν ἐκπεπληγμένος ἦννε, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν· ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου ἀγίαις πρεσβεΐαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. Ἀμήν.

Εἶτα αἱ ζ' καὶ η' ῥῶδαι τῶν κανόνων.

Ἦιδὴ ζ'. Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος, καὶ δροσοβόλος κάμιнос Χαλδαϊκῆ, σαφῶς προγράφει σε Θεό-

νυμφε· τὸ γὰρ Θεῖον ἄυλον ἐν ὑλικῇ γαστρὶ πῦρ ἀφλέκτως ἐδέξω· διὸ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι κράζομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σοῦ ταῖς ἀῦλοις ἐμφάσεσιν, ὁ νομοθέτης εἰργετο κατανοεῖν, τὸ μέγα Πάνσεμνε μυστήριον, μὴ φρονεῖν χαμαίζηλα, συμβολικῶς παιδευόμενός ποτε· διὸ ἐκπλαγεὶς τὸ θαῦμα ἔλεγεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὅρος καὶ πύλην οὐράνιον, καὶ νοητὴν σε κλίμακα θεοπρεπῶς, χορὸς ὁ θεῖος προηγόρευσε· ἐκ σοῦ γὰρ λίθος τέτμηται, οὐχ ὑποστάς ἐγχειρίδιον ἀνδρός· καὶ πύλην, δι' ἧς διήλθε Κύριος, τῶν θαυμασίων Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ'. Εἰρμός ἄλλος.

Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμιнос, πυρὶ φλογίζομένη ἐδροσίζετο Πνεύματος, Θεοῦ ἐπιστασία· οἱ Παῖδες ὑπέψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐορτάζομεν Ἀχραντε, καὶ πιστῶς προσκυνούμεν, τὴν ἀγίαν σου γέννησιν, τὴν ἐξ ἐπαγγελίας· δι' ἧς ἐλυτρώθημεν, τῆς ἀρχεγόνου ἀρᾶς, ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νῦν ἡ Ἄννα εὐφραίνεται, καὶ βοᾷ καυχωμένη· Στείρα οὔσα γεγέννηκα, τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα, δι' ἧς τὸ κατάκριμα, τῆς Εὔας λέλυται, καὶ ἡ ἐν λύπαις ὠδὶς.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀδὰμ ἠλευθέρωται, καὶ ἡ Εὔα χορεύει, καὶ βοῶσιν ἐν Πνεύματι, πρὸς σὲ τὴν Θεοτόκον· Ἐν σοὶ ἐλυτρώθημεν, τῆς ἀρχεγόνου ἀρᾶς, ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Στεῖραι ἄγονοι σπεύσατε, ψυχαὶ ἠτεκνωμένα, ὅτι Ἄννα πολύτεκνος, καὶ νῦν εὐφραίνομένη μητέρες χορεύσατε, σὺν τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ συναγάλλεσθε.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα δοξάσωμεν, τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα, ἐν μονάδι Θεότητος, Τριάδα Παναγίαν, ἀχώριστον ἄκτιστον, καὶ συναῖδιον καὶ ὁμοούσιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σὺ Θεὸν μόνη ἔτεκες, Παρθένε μετὰ τόκον· σὺ τὴν φύσιν ἐκαίνισας, τῷ τόκῳ σου Μαρία· σὺ τὴν Εὐὰν ἔλυσας, τῆς πρωτογόνου ἀρᾶς, Θεογεννήτορ ἀγνή.

Καταβασία. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς, λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς· ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ ἔδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον· ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἔψαλλον· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ωιδὴ η'. Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Ἐν τῇ καμίνῳ τῇ τῶν Παίδων, προαπεικόνισας ποτέ, τὴν σὴν Μητέρα Κύριε· ὁ γὰρ τύπος τούτους πυρὸς ἐξείλετο, ἀφλέκτως ἐμβατεύοντας· ἦν ὑμνοῦμεν ἐμφανισθεῖσαν, διὰ σοῦ τοῖς πέρασι σήμερον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς πρὸς Θεὸν ἡμῶν καταλλαγῆς, ἢ προσορισθεῖσα σκηνή, τοῦ εἶναι νῦν ἀπάρχεται, τεξομένη Λόγον ἡμῖν παχύτητι, σαρκὸς ἐμφανιζόμενον· ὃν ὑμνοῦμεν οἱ ἐκ μὴ ὄντων, δι' αὐτοῦ τὸ εἶναι λαβόντες, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τῆς στειρώσεως μεταβολή, τὴν κοσμικὴν τῶν ἀγαθῶν, διέλυσε στειρώσιν, καὶ τρανῶς

τὸ θαῦμα Χριστὸν ὑπέδειξε, βροτοῖς ἐπιδημήσαντα· ὃν ὑμνοῦμεν οἱ ἐκ μὴ ὄντων, δι' αὐτοῦ τὸ εἶναι λαβόντες, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦχος πλ. δ'. Εἰρμός ἄλλος.

Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ, ὁ τιθεὶς θαλάσση ὄριον ψάμμον, καὶ συνέχων τὸ πᾶν, σὲ ὑμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα κτίσις, τῷ Δημιουργῷ καὶ Κτίστη εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ποιήσας παράδοξα τῇ στειρωθείσῃ γαστρὶ, ὁ ἀνοίξας Ἄννης ἄγονον μήτραν, καὶ καρπὸν αὐτῇ δούς, σὺ Θεὸς ἅγιος, σὺ Υἱὸς τῆς Παρθένου, σὺ ἐκ ταύτης σάρκα προσελάβου, τῆς ἀειθαλοῦς Παρθένου καὶ Θεοτόκου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ σφραγίζων τὴν ἄβυσσον, καὶ ἐξανοίγων αὐτήν, ὁ ἀνάγων ὕδωρ ἐν ταῖς νεφέλαις, καὶ διδούς ὑετόν, σὺ ὁ δούς Κύριε, ῥίζης ἐκ τῆς ἀκάρπου ἐξανθῆσαι, Ἄννης τῆς ἁγίας, ἄχραντον καρπὸν, τὴν ῥάβδον τὴν Θεοτόκον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ ὁ λύσας τὰ ἄλυτα τῆς ἀπαιδίας δεσμᾶ· σὺ ὁ δούς τῇ στείρῃ γόνιμον τόκον, καὶ καρπὸν εὐκλεῆ, ἧς Υἱὸς γέγονας, καὶ βλαστὸς ἀνεφύης· ἦν Μητέρα ἔσχες κατὰ σάρκα, ἐν τῇ πρὸς ἡμᾶς οἰκτίριμον ἐπιδημία.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γεωργὲ τῶν φρενῶν ἡμῶν, καὶ φυτουργὲ τῶν ψυχῶν, σὺ ὁ ἀκαρπον γῆν, εὐκαρπον δείξας· σὺ τὴν πάλαι ξηράν, γόνιμον εὐσταχυν, ἄρουραν καρποφόρον ἀπειργάσω, Ἄνναν τὴν ἁγίαν, ἄχραντον καρπὸν ἀνθῆσαι τὴν Θεοτόκον.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν
καὶ Ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον,
ὕμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ω Τριάς ὑπερούσιε, μονὰς συνάναρχε, σὲ ὑμνεῖ καὶ τρέμει, πληθὺς Ἀγγέλων, οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἄβυσσοι φρίπτουσιν, ἄνθρωποι εὐλογοῦσι, πῦρ δουλεύει, πάντα ὑπακούει, σοὶ Τριάς Ἁγία, φόβῳ τὰ ἐν τῇ κτίσει.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ω καινότατον ἄκουσμα! Θεὸς Υἱὸς γυναικός, καὶ ἀσπόρου τόκου, ἄνανδρος Μήτηρ, καὶ Θεὸς τὸ τεχθέν· ὦ φρικτὸν θέαμα! ὦ συλλήψεως ξένης τῆς Παρθένου! ὦ ἀφράστου τόκου· ὄντως ὑπὲρ νοῦν τὰ πάντα καὶ θεωρίαν.

Καταβασία. Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν,
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον·
ὕμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, δημιουργὸν Πατέρα Θεόν· ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάνα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα· καὶ ὑπερυψοῦτε τὸ πᾶσι ζῶν παρῶν, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ τῆς 6ης μέχρι τῆς 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

[εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ᾠδῆς,
εἰδεμὴ μετὰ τὸ συναξάριον]

Ωιδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς * ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ, * τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε * τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι * τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς * Φαραὼ τοῖς ἄρμασι * κροτήσας ἦνωσεν, * ἐπ' εὐρους διαγράψας * τὸ ἀήττητον ὄπλον * διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, * τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ωιδὴ γ'.

Ῥάβδος εἰς τύπον * τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται * τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα * τῇ στειρευούσῃ δὲ πρώην * Ἐκκλησία νῦν ἐξήνθησε * ξύλον Σταυροῦ * εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

Ωιδὴ δ'.

Εἰσακήκοα, Κύριε, * τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, * κατενόησα τὰ ἔργα σου * καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

Ωιδὴ ε'.

Ω τρισμακάριστον Εὐλον! * ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, * ὁ βασιλεὺς καὶ Κύριος * δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, * τῷ ἐν σοὶ δελεασθεὶς * Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, * τῷ παρέχοντι * τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ωιδὴ ς'.

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις * παλάμας Ἰωνᾶς * σταυροειδῶς διεκπετάσας, * τὸ σωτήριον πάθος * προδιετύπου σαφῶς * ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, * τὴν ὑπερκόσμιον ἀνάστασιν * ὑπεζωγράφησε * τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ * καὶ τριήμερῳ ἐγέρσει * τὸν κόσμον φωτίσαντος.

Ωιδὴ ζ'.

Ἐκνοον πρόσταγμα * τυράννου δυσσεβοῦς * λαοὺς ἐκλόνησε, * πνέον ἀπειλῆς * καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς * ὅμως τρεῖς παῖδας * οὐκ ἐδειμάτωσε * θυμὸς θηριώδης, * οὐ πῦρ βρόμιον * ἀλλ' ἀντηχοῦντι * δροσοβόλῳ πνεύματι * πυρὶ συνόντες ἔψαλλον * Ὁ ὑπερῦμνητος * τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ωιδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, * ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, παῖδες, * τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, * δημιουργὸν Πατέρα Θεόν * ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάνα Λόγον * καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα * καὶ ὑπερυψοῦτε * τὸ πᾶσι ζω-

ήν παρέχον * Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶ-
νας.

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύ-
νομεν.

Ὡιδὴ θ´. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ἦχος β´. Ὁ εἰρμός.

Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξανα-
τείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ
λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως σωματώσα-
σα, εὐλογημένη πάναγνε, σὲ Θεοτόκε μεγα-
λύνομεν. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ τοῖς ἀπειθοῦσι λαοῖς, ἐξ ἀκροτόμου βλύ-
σας νάματα, τοῖς εὐπειθοῦσιν ἔθνεσι χαρίζε-
ται, ἐκ λαγόνων στειρωτικῶν, καρπὸν εἰς εὐ-
φροσύνην ἡμῖν, σὲ Θεομητορ ἄχραντε, ἣν ἐ-
παξίως μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τῆς ἀποτόμου ἀρχαίας, ἀναιρέτιν ἀπο-
φάσεως, καὶ τῆς Προμήτορος τὴν ἐπανόρθω-
σιν, τὴν τοῦ γένους τῆς πρὸς Θεὸν αἰτίαν οἰ-
κειώσεως, τὴν πρὸς τὸν Κτίστην γέφυραν, σὲ
Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἦχος πλ. δ´. Εἰρμός ἄλλος.

Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία, καὶ ξέ-
νον ταῖς παρθένοις ἢ παιδοποιία· ἐπὶ σοὶ Θεο-
τόκε ἀμφοτέρω ὠκονομήθη. Διό σε πᾶσαι αἰ
φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπάξιον Θεομητορ τῆς σῆς ἀγνείας, τὸν τό-
κον ἐκληρώσω δι' ἐπαγγελίας· τῇ ποτὲ γὰρ ἀ-
κάρπῳ, θεόβλαστος καρπὸς ἐδόθη· διό σε
πᾶσαι αἰ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως μακαρίζο-
μεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πεπλήρωται τοῦ βοῶντος ἢ προφητεία· φησὶ
γάρ· Ἀναστήσω σκηνὴν τὴν πεπτωκυῖαν, τοῦ

ἱεροῦ Δαυΐδ, ἐν σοὶ Ἄχραντε προτυπωθεῖσαν,
δι' ἧς ὁ σύμπας τῶν ἀνθρώπων χοῦς, εἰς σῶ-
μα ἀνεπλάσθη Θεῷ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ σπάργανα προσκυνουμέν σου Θεοτόκε,
δοξάζομεν τὸν δόντα, καρπὸν τῇ πρῶτῃν στεί-
ρα, καὶ ἀνοίξαντα μήτραν, τὴν ἄγονον ἐκ πα-
ραδόξου· ποιεῖ γὰρ πάντα ὅσα βούλεται, Θεὸς
ἦν παντεξούσιος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐβλάστησας νυμφοτόκε Ἄννα θεόφρον, ἐκ
μήτρας παρ' ἐλπίδα, καὶ ἐξ ἐπαγγελίας, παρ-
θενόφυτον ἄνθος, θεόβλαστον ἀγνείας κάλ-
λος· διό σε πάντες μακαρίζομεν, ὡς ῥίζαν τῆς
ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα.

Ἀλλότριον τοῖς ἀνόμοις ἐστὶ δοξάζειν, τὴν ἄ-
ναρχον Τριάδα, Πατέρα καὶ Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅ-
γιον Πνεῦμα, τὴν ἄκτιστον παντοκρατορίαν,
δι' ἧς ὁ σύμπας κόσμος ἤδρασται, τῷ νεύματι
τοῦ κράτους αὐτῆς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐχώρησας ἐν γαστρὶ σου Παρθενομητορ, τὸν
ἕνα τῆς Τριάδος Χριστὸν τὸν Βασιλέα, ὃν ὕ-
μνεῖ πᾶσα κτίσις, καὶ τρέμουσιν οἱ ἄνω θρό-
νοι· αὐτὸν δυσώπει πανσεβάσμιε, σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καταβασία. Ἦχος πλ. δ´.

Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος, * ἀγεωρ-
γήτως βλαστήσασα Χριστόν, * ὕφ' οὗ τὸ τοῦ
Σταυροῦ * ζωηφόρον ἐν γῆ * πεφυτούργηται
δένδρον· * δι' οὗ νῦν ὑψουμένου, * προσκυ-
νοῦντες αὐτόν, * σὲ μεγαλύνομεν.

Καί·

Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, * τῷ γένει προσγε-
νόμενος θάνατος, * διὰ Σταυροῦ κατήρηται
σήμερον· * τῆς γὰρ Προμήτορος ἢ παγγενῆς *
κατάρρα διαλέλυται, * τῷ βλαστῷ τῆς ἀγνῆς
Θεομήτορος· * ἦν πᾶσαι αἰ Δυνάμεις, τῶν οὐ-
ρανῶν μεγαλύνουσιν.

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀγάλλονται τὰ πέρατα, τῆς οἰκουμένης σήμερον, ἐν τῇ γεννήσει σου Κόρη, Θεοκυῆτορ Μαρία, καὶ ἀπειρόγαμε νύμφη· ἐν ἣ καὶ τῶν φυσάντων σε, τὸ λυπηρὸν διέλυσας, τῆς ἀτεκνίας ὄνειδος, καὶ τῆς Προμήτορος Εὐας, τὴν ἐν τῷ τίκτειν κατάραν.

Ἐτερον, ὅμοιον.

Ἀδὰμ ἀνακαινίσθητι, καὶ Εὐὰ μεγαλύνθητι· Προφηῆται σὺν Ἀποστόλοις, χορεύσατε καὶ Δικαίους· κοινὴ χαρὰ ἐν τῷ κόσμῳ, Ἀγγέλων τε καὶ ἀνθρώπων, ἐκ τῶν Δικαίων σήμερον, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, γεννᾶται ἡ Θεοτόκος.

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος α'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη', ρμηθ') καί·

**Ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια γ', δευτεροῦντες τὸ α'.**

Ἦχος α'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐκ τῆς στείρας τίκτεται ἡ χάρις καρπογονεῖν, λαμπρῶς ἀπάρχεται. Εὐφραίνου Ἰωακείμ, τῆς Θεοτόκου γεννήτωρ γενόμενος· οὐκ ἔστιν ἄλλος ὡς σύ, τῶν γηγενῶν γεννητόρων θεόληπτε· ἡ γὰρ θεοδόχος Κόρη, τοῦ Θεοῦ τὸ σκῆνωμα, τὸ πανάγιον ὄρος, διὰ σοῦ ἡμῖν δεδώρηται.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ...

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶν· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ ἐκ στείρας καρπός, ἀναλάμψας νεύματι, τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, καὶ παντοκράτορος, εὐτόνως τὴν κοσμικὴν, τῶν ἀγαθῶν διατέλλυκε στεῖρωσιν. Μητέρες σὺν τῇ Μητρὶ, τῆς Θεοτόκου χορεύσατε κράζουσαι· Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Στήλη σωφροσύνης ἔμψυχος, καὶ λαμπρὸν δοχεῖον, ἀποστίλβον χάριτι, ἡ Ἄννα ἡ εὐκλεῆς, φανεῖσα τέτοκε, τὴν πρόβολον ἀληθῶς, τῆς παρθενίας τὸ θεῖον ἀπάνθισμα, τὴν πάσαις παρθενικαῖς, καὶ παρθενίας ποθούσαις τὸ χάρισμα, τὸ τῆς παρθενίας κάλλος, ἐμφανῶς βραβεύουσαν, καὶ παρέχουσαν πᾶσιν, τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Ἦχος πλ. β'.**

Αὕτη ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιᾶσθε λαοί· ἰδοὺ γὰρ τοῦ φωτὸς ὁ νυμφῶν, καὶ ἡ βίβλος τοῦ λόγου τῆς ζωῆς, ἐκ γαστροῦ προελήλυθε· καὶ ἡ κατὰ ἀνατολὰς πύλη ἀποκυηθεῖσα, προσμένει τὴν εἴσοδον, τοῦ Ἱερέως τοῦ Μεγάλου· μόνη, καὶ μόνον εἰσάγουσα Χριστὸν εἰς τὴν οἰκουμένην, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ εὐθύς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνουμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνου-
μέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν
σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παν-
τοκράτορ * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χρι-
στέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ
Πατρὸς, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου,
* ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ
κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθηήμενος
ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, *
Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀ-
μήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε * καὶ αἰ-
νέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξιώσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἄ-
ναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡ-
μῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνο-
μά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * κα-
θάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * δίδαξόν με τὰ δικαιώ-
ματά σου. (ἐκ γ')

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ
καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα * Κύριε, ἐλέησόν με *
ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον * δίδαξόν με τοῦ
ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς * ἐν τῷ φωτί σου ὀ-
ψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί
σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνα-
τος * ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶ-
νων. Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν ἰσχυροτέρα φωνῇ·

Ἄγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνα-
τος * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Ἦχος δ'.

Ἦ γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πά-
ση τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥ-
λιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν
καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν
καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡ-
μῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον. (ἄπαξ)

Καὶ Ἀπόλυσις.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, δ' ἐκ τῆς γ' ᾠδῆς
τοῦ α' κανόνος τῆς ἑορτῆς καὶ δ' ἐκ τῆς ζ' ᾠ-
δῆς τοῦ β' κανόνος.

Εἰ δὲ μή, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαβὶδ καὶ πά-
σης τῆς πραότητος αὐτοῦ. (ολα' 1)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾷ,
εὗρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.
(ολα' 6)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ
πόλις τοῦ Θεοῦ. (ποστ' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευ-
θήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ προσπρωῖ
πρωῖ. (με' 6)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

**Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...**

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρλα΄ (131).

Στίχ. α΄. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβίδ ἀλήθειαν
καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. (ρλα΄ 11)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν ἁγίοις θαυμα-
στός, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β΄. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι
ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. (ρλα΄ 11)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις ...

Στίχ. γ΄. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβίδ, ἡ-
τοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου. (ρλα΄ 17)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις ...

Στίχ. δ΄. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρε-
τίσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. (ρλα΄ 13)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις ...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, * ἀθά-
νατος ὑπάρχων * καὶ καταδεξάμενος * διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν * σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἀγίας Θεοτόκου * καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, *
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, * σταυρωθεὶς τε,
Χριστέ ὁ Θεός, * θανάτῳ θάνατον πατήσας, *
εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, * συνδοξαζόμενος
τῷ Πατρὶ * καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * σῶσον ἡ-
μᾶς.

**Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος...**

Ἀντίφωνον Γ΄. Ἦχος δ΄. (Ἐκλογή).

Στίχ. α΄. Αὐτὴ ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα
αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην αὐ-
τήν. (ρλα΄ 14)

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Ἦχος δ΄.

Ἡ γέννησις σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πά-
ση τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥ-
λιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν
καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν
καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡ-
μῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Στίχ. β΄. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμηματα εὐφραί-
νουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἡγίασε τὸ σκηνώ-
μα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. (με΄ 5)

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Ἦχος δ΄.

Ἡ γέννησις σου, Θεοτόκε, ...

Στίχ. γ΄. Ἅγιος ὁ ναὸς σου, θαυμαστός ἐν δι-
καιοσύνῃ. (ξδ΄ 5)

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Ἦχος δ΄.

Ἡ γέννησις σου, Θεοτόκε, ...

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Ἦχος δ΄.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργοῦν)

Ἡ γέννησις σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πά-
ση τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥ-
λιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν
καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν
καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡ-
μῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Τὸ αὐτὸ ὑπὸ τῶν χορῶν.

Ἡ γέννησις σου, Θεοτόκε, ...

Κοντάκιον τοῦ Γενεσίου τῆς ὑπερ. Θεοτόκου.

(Ψάλλεται ἀπὸ κδ' Αὐγούστου ἕως ιβ' Σεπτεμβρίου πλὴν
τῆς λα' Αὐγούστου καὶ τῆς α' καὶ ζ' Σεπτεμβρίου).

Ἦχος δ΄. Αὐτόμελον.

Ἰωακείμ καὶ Ἄννα * ὄνειδισμοῦ ἀτεκνίας, *
καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὐὰ * ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανά-

του * ήλευθερώθησαν, ἄχραντε, * ἐν τῇ ἀγία γεννήσει σου· * αὐτὴν ἐορτάζει καὶ ὁ λαὸς σου, * ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων * λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι· * Ἡ στεῖρα τίκτει * τὴν Θεοτόκον * καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τῆς ἐορτῆς. Πρὸς Φιλιππησίους (β' 5-11).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τῆς ἐορτῆς.

Προκείμενον. Ἦχος γ'. Ὡδὴ τῆς Θεοτόκου (Λουκ. α' 46-49).

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. (Λουκ. α' 46-47)

Στίχ. α'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριουσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. (Λουκ. α' 48)

Στίχ. β'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. (Λουκ. α' 49)

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, τοῦτο φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἄρπαγμὸν ἠγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ, ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι εὐρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσῃται, ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς μδ').

Στίχ. α'. Ἄκουσον, θυγάτερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου· καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου. (μδ' 11-12)

Στίχ. β'. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. (μδ' 13)

Στίχ. γ'. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. (μδ' 14)

Στίχ. δ'. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι. (μδ' 15)

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῆς ἐορτῆς (Λουκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσηλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· Γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπέδεξατο αὐτόν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῆδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπέ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἑνὸς δὲ ἐστὶ χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθῆσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε. Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ γίνεται τὸ κήρυγμα τοῦ θείου λόγου.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ὁ εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία, καὶ ξένον ταῖς παρθένοις ἢ παιδοποιία· ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε ἀμφοτέρω ἀφικονομήθη. Διό σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Κοινωνικόν. Ἦχος δ'. (Ψαλμὸς ριε' 4).

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν. Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, * ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, * εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ, * ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· * αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος β'.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν * αἰνέσεώς σου, Κύριε, * ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, * ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς * τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· * τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, * ὅλην τὴν ἡμέραν * μελετῶντας τὴν δικαιοσύνην σου. * Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν. Ἦχος β'.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον * ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ')

Ἀπόλυσις· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρὸς, ἧς τὸ γενέθλιον ἐορτάζομεν...

Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.

ΕΙΔΗΣΙΣ

Ἰστέον ὅτι, διὰ τὸ ἐγγίζειν τὴν ἐορτὴν τοῦ Σταυροῦ, ἐορτάζομεν τὴν παροῦσαν ἐορτὴν ἡμέρας πέντε.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κατὰ δὲ τὰς θεομητορικὰς ἑορτὰς ψάλλεται ἐκλογή στίχων ἐκ τοῦ μδ' (44) ψαλμοῦ ὡς ἀκολούθως.

Λόγον ἀγαθόν. Ἀλληλούϊα.

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου * λόγον ἀγαθόν. * Χαῖρε, παντάνασσα πανύμνητε, * μήτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. * Ἀλληλούϊα.

Λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ. * Χαῖρε, βασίλισσα τῶν ἀγγέλων, * Δέσποινα τοῦ κόσμου. * Ἀλληλούϊα.

Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος * γραμματέως ὀξύγραφοῦ. * Χαῖρε, τῶν προφητῶν τὸ κήρυγμα, * πατριαρχῶν ἡ δόξα. * Ἀλληλούϊα.

Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. * Χαῖρε, ἀγνή παρθένε, * Θεόνυμφε Δέσποινα. * Ἀλληλούϊα.

Ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖρεσί σου. * Χαῖρε, ἄσπιλε, ἀμόλυντε, * ἄφθορε Παναγία. * Ἀλληλούϊα.

Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. * Χαῖρε, ἡ τῶν ἀπηλπισμένων ἐλπίς * καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια. * Ἀλληλούϊα.

Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου * ἐπὶ τὸν μηρόν σου, δυνατέ. * Χαῖρε, κεχαριτωμένη μετὰ σοῦ ὁ Κύριος * καὶ διὰ σοῦ μεθ' ἡμῶν. * Ἀλληλούϊα.

Τῇ ὠραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου. * Χαῖρε, εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί * καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. * Ἀλληλούϊα.

Ἐντεινον καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε. * Χαῖρε, παρθενε Θεοτόκε, * ἐν γυναιξίν εὐλογημένη. * Ἀλληλούϊα.

Ἐνεκεν ἀληθείας * καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης. * Χαῖρε, Μαρία, κυρία πάντων ἡμῶν * ὁ Κύριος μετὰ σοῦ τῶν δυνάμεων. * Ἀλληλούϊα.

Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου. * Χαῖρε, θρόνε πυρίμορφε, * τῶν τετραμόρφων ὑπερενδοξοτέρα. * Ἀλληλούϊα.

Ἐλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. * Χαῖρε, Μαρία, * κυρία πάντων ἡμῶν * χαῖρε, μήτηρ τῆς ζωῆς. * Ἀλληλούϊα.

Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. * Χαῖρε, ὑπερευλογημένη, * ὑπερδοξασμένη. * Ἀλληλούϊα.

Περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. * Χαῖρε, ἄχραντε Θεοτόκε, * ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν. * Ἀλληλούϊα.

Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε * καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου. * Χαῖρε, παράδεισε ἀγιώτατε * χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε. * Ἀλληλούϊα.

Καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου * καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου. * Χαῖρε, ἀγία ἀγίων μείζων * χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε. * Ἀλληλούϊα.

Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν * οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. * Παναγία Παρθένε, ἐπάκουσον * τῆς φωνῆς τοῦ ἀχρείου ἰκέτου σου * στεναγμούς τῆς καρδίας προσφέρειν σοι * ἀενάως εὐόδωσον, Δέσποινα. * Ἀλληλούϊα.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου * ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Παναγία Παρθένε, Θεόνυμφε, * τὴν οἰκτρὰν λειτουργίαν μου πρόσδεξαι * καὶ Θεῷ τῷ εὐσπλάγχνῳ προσάγαγε, * ὅπως χαίρων δοξάζω, πανάμωμε. * Ἀλληλούϊα.

Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον καὶ τὴν ἐκλογὴν ψάλλονται τὰ παρόντα.

Δόξα. Τριαδικόν. Ἦχος α'.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν * καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν * καὶ τὸ πανάγιον ὁμοῦ * πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν, * κράζοντες καὶ λέγοντες * Παναγία Τριάς, * σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν μητέρα σου προσάγει σοι * εἰς ἰκεσίαν ὁ λαός σου, Χριστέ * ταῖς παρακλήσεσιν αὐτῆς * τοὺς οἰκτιρομὸς σου δὸς ἡμῖν, ἀγαθέ, * ἵνα σε δοξάζωμεν, * τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν· Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα...
